

Élő Víz

Ha te kérénd őt, ő élő vizet adna neked. (Jn 4,10)

2014. október 5.
Évközi 27. vasárnap

Megváltó terv

A mai evangéliumi példabeszéd a gonosz szőlőmunkásokról szól. A hagyományos értelmezés szerint Jézus hasonlata az üdvtörténetet mutatja be.

A szőlőskert gazdája maga az Isten, aki „szőlőt telepít,” azaz kiválasztja Izrael népét. Amikor elérkezik a szüret ideje, a tulajdonos elküldi szolgálait, akik Isten küldötteit, a prófétákat jelentik a történetben, s akiket megölnék a gonosz munkások. A Szentírás ószövetségi könyveit olvasva látjuk, hogy a prófétákat szinte kivétel nélkül megölték. Az idők teljességében Isten az ő Fiát, Jézus Krisztust küldi el a világba, akit szintén elutasítanak az emberek. A példázat azon mozzanata, mely szerint a szőlőskerten kívül ölik meg a gazda Fiát, egyértelmű utalás arra, hogy elítélését követően Jézust arra kényszerítik, hogy keresztjét hordozva kimenjen Jeruzsálemből és a városon kívül, a Golgota hegyén feszítik őt keresztre. Isten azonban az emberek által megvetett és elutasított Jézusra, mint szegletköre új népet épít, az újszövetség népét, az Egyház közösségét, amely Istennek engedelmességgel megtermi gyümölcsét.

A történet lezárásaként Máté a következőket írja: „Példabeszédeit hallva a főpapok és a farizeusok megértették, hogy róluk beszél. Ekkor el akarták őt fogni, de félték a tömegtől, mert az emberek prófétának tartották őt” (Mt 21,44-45). Jézus számíthatott erre a reakcióra, hiszen jól tudta, hogy az írástudók ismerik az ószövetségi idők történeteit és magukra fogják vonatkoztatni a hallottakat. Miért mondta mégis ezt a példabeszédet nekik? Biztos nem azért, hogy az ellene irányuló haragot tovább fokozza. Korábban is megtapasztalta már, hogy a nép vallási vezetői nem nézik jó szemmel cselekedeteit, és tanításába is próbálnak belekötni. Gondolhatnánk azt is, hogy mintegy vádként hangzott el részéről a példabeszéd. Ezzel akarta szembesíteni a vezetőket elődeik, atyáik tetteivel, akik megölték a prófétákat. Ebben lehet némi igazság, de mégse menjünk tovább ezen a vonalon, mert akkor könnyen odajuthatunk, hogy Jézus megöléséért is felelősöket fogunk keresni, embereket fogunk kereszthaláláért hibáztatni, s így könnyen megfeledekezünk arról, hogy mindez végső soron Isten megváltó terve szerint történt.

A Fiú küldetése

Jézus egyrészt saját istenfiúságáról adott kinyilatkoztatást a példázat segítségével. A történet ezek szerint azt bizonyítja, hogy a tanítványok nem csupán a feltámadás után alkalmazták az Isten Fia kifejezést Mesterükre, hanem ő maga is Isten Fiának tartotta, nevezte magát.

Másrészt a rá váró sorsról is nyíltan beszél Jézus. A beszéd a jeruzsálemi bevonulást követően hangzik el, tehát Jézus életének utolsó napjaiban. Ekkor már biztosan tudja, hogy közel van szenvedésének és halálának napja. Sorsát jogosan hasonlítja a megölt prófétákéhoz. De ő sem menekül el, hanem azt a fiú küldetést akarja teljes engedelmességgel teljesíteni, amit az Atya bíz rá.

Te vagy az Isten Fia

Uram, Jézus Krisztus! Hiszem, hogy te vagy az Isten Fia. Hozzád megyek, aki a kereszten életedet áldoztad minden emberért.

Feltekintek szenvedő arcodra és a te áldozatodhoz szeretném kapcsolni életáldozatomat, hogy megértsem az istenfiúság titkát, és élő hittel tudjam megvallani, hogy te vagy az Isten Fia. Tégy engem tanúságtevővé, hogy hirdessem a világban: te vagy az Isten Fia, te vagy a Megváltó, egyedül bened van üdvösségünk!

Te mindent megtettél a megváltás érdekében, amit az Atya kért tőled, feláldoztad életed. Segíts, hogy én is megtegyek mindent, hogy megváltó halálod gyümölcsöző legyen számomra és üdvözüljek.

Évközi 27.
vasárnap
Iz 5,1-7
Fil 4,6-9
Mt 21,33-43

Hétfő
Gal 1,6-12
Lk 10,25-37

Kedd
Gal 1,13-24
Lk 10,38-42

Szerda, Magyarok
Nagyasszonya
Sir 24,23-31
Gal 4,4-7
Lk 1,26-28

Csütörtök
Gal 3,1-5
Lk 11,5-13

Péntek
Gal 3,7-14
Lk 11,15-26

Szombat
Gal 3,22-29
Lk 11,27-28

Évközi 28.
vasárnap
Iz 25,6-10a
Fil 4,12-14.19-20
Mt 22,1-14